DIREKT ★ AKTION

NUMMER 2/2003 (35) 10 KR

SYNDIKALISTISKA UNGDOMSFÖRBUNDET

ANTIFASCISM
VI UPPDATERAR LÄGET PÅ NASSESVERIGE

SUF 10 ÅR
VI BLICKAR TILLBAKA PÅ 10 HÅRDA MEN SKÖNA ÅR AV AKTIV KAMP

VÅLDTÄKT
ALLT UTOM ETT JA ÄR ETT NEJ! – DA REDER UT BEGREPPEN

FLEAS'N'LICE
DA INTERVJUAR ETT AV DE BÄSTA EXISTERANDE CRUSTBANDEN

FRÅGOR OM DIN RÄTT PÅ SOMMARJOBBET?

RING OSS!

0735-663720

Redaktionen säger sitt:

Fall inte för snacket om folkrätt!

Under våren 2003 tågade hela den svenska vänstern i stora demonstrationståg mot kriget i Irak. En av de återkommande huvudparollerna var "Försvara folkrätten!" Eftersom man i det här fallet kunde hävda att USA hade gjort sig skyldigt till ett brott mot internationella konventioner, var det få som ifrågasatte det kloka i att hylla folkrätten. Men ur ett radikalt vänsterperspektiv är "folkrätt" något som bör förkastas, eftersom det är en idé som bygger på att gränserna mellan stater på något sätt skulle vara heliga.

Det vi kallar folkrätten är en kombination av två saker. Dels bygger det på en sedvanerätt, hur stater av tradition brukar bete sig mot varandra. Naturligtvis säger det sig själv att staternas traditioner knappast är något som revolutionärer borde försvara. Folkrättens andra pelare är internationella avtal, som FN-stadgan, konventionerna om mänskliga rättigheter och Genévekonventionen. Inte heller dessa ska egentligen ses som värda mer än pappret de har skrivits på. FN är som vi alla vet en allt annat än demokratisk organisation.

Kort sagt: att kräva att USA ska dra sig ur ett krig med hänvisning till folkrätten, är ungefär lika meningsfullt som att hänvisa till tio guds bud. Inte heller de mänskliga rättigheterna är något som en radikal vänster borde motivera sina krav med. Det finns inget skäl att vara ängslig och tro att tyranniet ligger på lur så fort vi kastar av oss de juridiska bojorna. Tvärtom är det så att det ständiga hänvisandet till olika "rättigheter" och konventioner i debatten i stället leder till att frågor som egentligen handlar om politik i debatten förvandlas till juridik. Därmed blir dessa frågor en angelägenhet för ett bildat fåtal i stället för det engagerade flertalet. Sådan elitism är, om något, farlig.

Rättighetstugget leder till att debatten fjärmas från vad som är bra eller dåligt, till vad som är "rätt" eller "fel". I slutändan hamnar vi i en kvasireligiös moralism. Detta märktes tydligt i debatten om Irakkriget: i stället för att folk på båda sidor sa rakt ut vilken typ av världsordning de vill ha, gömmer de sig bakom juridiska begrepp om rättigheter.

Att ta ställning för folkrätten innebär också ett ställningstagande för en borgerlig idé om nationalstaternas suveränitet. Idén härstammar från 1600-talet och Westfaliska freden, då Europas furstar och tyranner kom överens om att de fick göra vad de ville mot sina egna undersåtar, bara de lämnade varandra ifred. I vår tid har stalinistiska grupper använt den okränkbara nationella suveräniteten som ursäkt för folkmord och övergrepp i länder som Kina och Milosevics ex-Jugoslavien.

I själva verket är "nationernas självbestämmande", som är så populär bland såväl fredsgrupper som auktoritära socialister i Sverige, något som måste avskaffas! För att förändra dagens globala samhällssystem krävs att en massa nationer kränks. Inte bara diktaturer, utan även till exempel de små "skatteparadis" vars invånare i val har röstat för lagar som möjliggör för internationella företag att smussla undan pengar rakt i egna fickor.

Det finns massor av skäl att demonstrera mot USA. Men om man inte hittar något bättre än "folkrätten" kan man lika gärna stanna hemma. Det är dags för vänstern att sluta tillbe juridiken.

Det här vill Syndikalistiska Ungdomsförbundet

SUF är inte ett politiskt ungdomsförbund bland alla andra. Vi vill inte ha makten, vi tycker inte heller att det är fel makthavare som styr. Vi vill inte ha några makthavare överhuvudtaget.

Vi vill ha ett samhälle där alla har makten över sina egna liv och över det gemensamma samhället. Vi bedriver vår kamp på skolor, gator, bostadsområden och arbetsplatser.

Alla människor är lika mycket värda. Därför jobbar vi mot patriarkatet och sexismen, och mot rasismen och fascismen. Kapitalismen tjänar på att splittra arbetarklassen och få oss att strida inbördes. Därför understöds rasismen och sexismen på olika sätt av borgarklassen.

Kapitalismen är det ekonomiska system som gör de rika rikare, och de fattiga ännu fattigare. Det finns vissa, borgarklassen, som tjänar pengar och får makt bara genom att äga arbetsplatserna, bankerna och bostäderna. De lever på räntor, hyror och överskottet från det vi, arbetarklassen, producerar.

Istället för detta orättvisa och i längden ohållbara system vill syndikalismen skapa ett frihetligt socialistiskt samhälle utan klassklyftor och orättvisor.

Kapitalismen är ett djupt odemokratiskt system. Det påstås att staten består av folket, och att folket, genom att rösta vart fjärde år, skulle styra staten. Det är inte sant. Det är pengar som styr staten och samhället, liksom pengar styr resten av våra liv. Staten är inte vår, utan kapitalets.

Syndikalismen kräver kompromisslöst varje människas rätt till frihet. Kampen för frihet och rättvisa är klasskampen. De som äger arbetsplatserna, borgarna, vill fortsätta leva och frodas under vårt slit. Men vi kämpar för vår frihet och därför arbetar vi bland annat fackligt, där konflikten är tydlig - arbetare mot arbetsköpare.

Vår kampmetod kallas direkt aktion, och betyder handling utan ombud. Besluten tas av dem som berörs, och kampen måste föras av vanliga människor här och nu.

Direkt Aktion är Syndikalistiska Ungdomsförbundets tidning, och ges ut av Kulturföreningen Direkt Aktion. Ansvarig utgivare är Olle Svensson.
I redaktionen: Anders Böttinger, Ola Brunnström, Karin Nyman, Olle Svensson och Liselott Wikforss.
Direkt Aktion, Box 6507, 113 83 Stockholm. Telefon: 08-673 11 15. www.suf.cc/da/ direkt.aktion@suf.cc
Att prenumerera kostar 80 kr för 5 nummer. Stödprenumeration 150 kr. Sätt in på Kulturföreningens PG: 64 99 67-7. ISSN 1403-381X. Tryckt på Federativs tryckeri.

Innehåll Direkt Aktion 3/2002

4 SUF 10 år: Direkt Aktion blickar stolt bakåt
6 Dagsläget i nassesverige
8 Looptroop spelar för göteborgsdömda
10 Våldtäkt: Direkt Aktion reder ut begreppen
12 Din rätt på sommarjobbet
13 Frågor & svar om antifascism
14 Fleas'n'Lice
15 Recensioner

Rob Halford är tillbaka!

Till allas vår glädje ryktas det om att Rob Halford är tillbaka! Den gamla leadsingern i Judas Priest hade för några år sen hoppat av och bandet gick på tomgång.

Men några år tidigare gick det ett sus genom hårdrocksvärlden.

Rob Halford, en av de största hårdrocksångarna, jämte Bruce Dickinson och Ozzy Osbourne avslöjade att han var BÖG! Mannen som tagit hela prylen med läder och nitar till hårdrocken visade sig ha varit inspirerad av gaykulturen som han till råga på allt själv tillhörde.

Testosteronstinna hårdrockare med nitar och läder visste inte riktigt vilket ben de skulle stå på, samtidigt som övriga medlemmar i Judas Priest ryckte på axlarna och sa att det hade dom vetat hela tiden och det var väl inget speciellt med det. En ganska sund inställning sålunda. Efter att ha omtolkat låtar som Hell bent for leather, The rage och Hard as iron ryckte också hårdrocksvärlden på axlarna och tog emot legenden Rob med öppna armar.

Machokulturen inom hårdrocken fick sig en tankeställare och nu får vi kanske avnjuta Breaking the law, Painkiller och Turbolover live med en av världens största sångare iklädd nitbeklädd lädertanga och läderkeps. Slutet gott, allting gott.

VÄLKOMNA TILL SOMMARNUMRET -03

Låt en radio skvala i bakgrunden. Gå och lägg dig i hängmattan med ett glas saft, och låt dig inspireras av ännu ett nummer av den rödsvartaste tidningen i denna del av världen.

Vi skriver här om en del saker som hör sommaren till, både härliga saker och sådant som borde försvinna. Nassarna till exempel, de har övervintrat i år igen och poppar opp här och där som svampar efter ett höstregn. Kan vi inte denna sommar gemensamt se till att de går i ide för evigt så att vi sen kan ägna oss åt saker som är betydligt viktigare. Svar på frågor om fascism hittar ni längre fram.

En annan fruktansvärd sak som brukar öka under sommaren är antalet våldtäkter. Den sneda kvinnosyn (och manssyn) som sprids via media och konservativa värderingar leder till allehanda förtryck gentemot kvinnor, allt från orättvisa löner till övergrepp. Både män och kvinnor har allt att vinna på en annan ordning, en rättvis ordning, där vi kastar av oss patriarkatets ok. Läs våldtäktsartikeln och agera!

Men framförallt är sommaren en skitfin period att göra roliga aktioner på. Fixa graffitiplank och en bandspelare och fixa en picknick i parken. De sköna sommarnätterna är sen som gjorda för att affischera och massa annat som bara fantasin begränsar.

Finns det för övrigt bättre sommarmusik än punk och hiphop? Troligen inte (hårdrock borträknat)! Vi har intervjuat ett av sveriges bästa hiphop band och ett av världens bästa crustpunkband. Det är bara att frossa. Som grädde på moset tipsar vi också om obligatoriska partyplattor.

För er som är tvungna att jobba så har vi som vanligt ett sommarjobbsspecial. I år kan vi också presentera en sommarjobbstelefon dit man kan ringa och få svar på fackliga frågor.

Ha en bra sommar! Vi ses i parkerna, på festivalerna och på stranden!

Kamratligen, Direkt Aktion

HEJ DIREKT AKTION!

Jag gillar er tidning, snygg layout och intressanta artiklar, men jag har lite frågor som jag skulle vilja ha svar på!

1. Det står att tidningen ska komma ut med 5 nummer per år men jag fick bara fyra förra året, varav ett var dubbelnummer. Det är dåligt tycker jag. Varför är det så?

2. Vilka är ni som gör tidningen och har ni nån anställd?

3. Hur många tidningar trycks upp varje gång?

Tack på förhand
Kampen går vidare!
Sara, Norrland

TJENARE SARA!

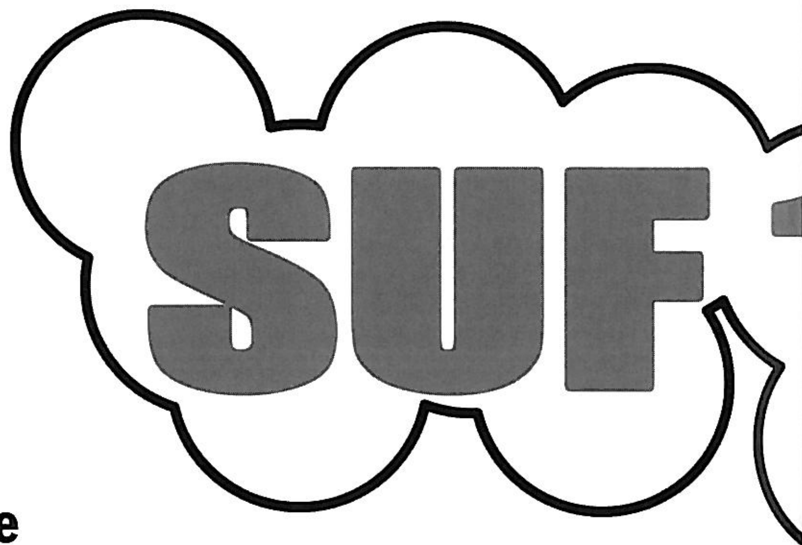
Kul att du gillar tidningen, det är alltid kul att få höra åsikter om tidningen.
Nu till dina frågor.

1. Jo, det stämmer att tidningen ska komma ut med fem nummer per år. Det är vårt mål och vi jobbar på att det ska vara så, men tyvärr har vi lite dåligt med pengar. Vi har ett gäng prenumeranter, men säljer ändå mest lösnummer.

Försäljningen av lösnummer sköter främst SUF-klubbarna ute i landet och vi gör en ny tidning när vi fått in tillräckligt mycket pengar från klubbarna. Gillar man DA så kan man teckna en stödprenumeration. Det kostar 150 kr (eller mer) och för det får man fem nummer. Man prenumererar alltså inte årsvis utan på fem nummer i taget, så var inte orolig för att vi blåst er om ni bara får fyra nummer på ett år.

2. Vi som gör tidningen är medlemmar från Syndikalistiska ungdomsförbundet i Stockholm och vi gör den på uppdrag från SUF nationellt. Vi har även distansskribenter som är med i andra SUF klubbar eller är f d SUF:are. Vi har inga anställda, alla pengar går direkt till tidningen och vi jobbar alla ideellt. Det är därför det kan ta lite tid innan man får svar på mail osv.

3. Det trycks upp 2000, varav de flesta blir sålda. Det brukar dock finnas ett hundratal kvar av varje nummer som finns att beställa om man skulle vara intresserad.

I år är det 10 år sedan Syndikalistiska ungdomsförbundet bildades. Äran för bildandet tillfaller SUF Uppsala, och DA träffade Hans Niklasson som var med när det begav sig.

Du var alltså med och bildade SUF Uppsala, berätta!
- Tja, vi började dra i folk hösten -92, men det formella bildandet var på våren -93.

Jag var med i en anarkistgrupp i Uppsala men det kändes inte som att det ledde någonstans. Vi var med i a-nätverket, men det fungerade inte heller riktigt. Vi var några stycken som började prata om att starta ett syndikalistiskt ungdomsförbund.

Syftet var att skapa något mer bestående, där de frihetliga idéerna skulle ha genomslag. Vi ville ha en riktig organisation, där grupperna inte bara upplöstes och ersatte varandra hela tiden, vilket då var fallet i anarkiströrelsen. Redan från början ville vi att det skulle bli en rikstäckande organisation, så vi kallade vi den för "Syndikalistiska ungdomsförbundet -Uppsala", vilket resulterade i att vi redan på första LS-mötet efter blev beskyllda för att vara leninister, eftersom vi hade startat ett förbund!

Vi skickade ut brev till alla LS-medlemar under 25, och värvade på så sätt mer folk. LS beslutade att om man ville vara medlem i både i SUF och LS så betalade man bara sin LS-avgift, så betalade LS deras SUF-avgifter. Så det var ju många som gick med den vägen, men de var rätt så passiva. Året innan hade syndikalistenas första-maj-demonstration i Uppsala återupptagits efter att ha varit nere hur många år som helst, så där hade vi också fått kontakt med intresserade. Sedan hade vi bokbord på skolor, och det kom nytt folk hela tiden.

Vad gjorde ni för aktioner i början?
Vi hade någon sorts plan att det skulle var roligt att vara med i SUF, så vi hade ofta verksamhet som var både social och politisk samtidigt. Även aktivismen var väldigt rolig. Vi höll ju på mycket med Livets Ord (som har sin församling i Uppsala).

Vi hade falska Livets Ord-möten på torget, helst precis innan de skulle ha sina torgmöten. Jag var pastor Alf Ekman, sedan var det pastor Ralf, Rolf och Dolf också. Pastor Dolf var säkerhetsansvarig. Vi predikade, hamnade i helig extas och talade i tungor. Livets Ord hade Jesusfestivaler och då hade vi en Jesus-lookalike-tävling och korade Uppsala-Jesus. Världens första demokratiskt valda Jesus. Jag deltog själv och kom tvåa. Vi hade bara höftskynken, och det var i mars, så det var jävligt kallt. Uppsala-Jesus ledde sina hängivna dyrkare i långdans in mellan orkestern och publiken i ett pågående Livets Ord-möte. Jag och vinnaren av jesustävlingen dansade tryckare, kyssandes varandra framför livetsordarna till hiten "Jesus lever nu" som spelades. Då gick de till angrepp. De var jätteagressiva. Och det var faktiskt rätt läskigt, man känner sig väldigt utsatt utan kläder, när någon ger sig på en fysiskt.

Lite senare samma år skulle Livets Ord ha en Jesus-marsch. Och vem skulle leda en sådan om inte Uppsala-Jesus? Ordinarie Uppsala-Jesus var bortrest så jag var stand in. Och eftersom vi visste vilken väg de skulle gå klev vi in först i tåget på ett lämpligt ställe.

Det var 5000 deltagare i marchen, vilket är mer än hela vänstern samlar i Uppsala på första maj! Helt plötsligt inser de att de leds av 50 människor, varav fem drar en liten kärra som en ung man utklädd till Jesus sitter i. Jag sålde välsignelser för tio kronor och en plats på Gud Faders högra sida i himmelriket. Det var väl lite det att vi gjorde roliga grejer som gjorde att vi kunde växa.

Sedan drev vi också SUF lite som ett företag. Det vill säga, vi gick med vinst. Dels fick vi 5000 kronor av LS varje år, dels sålde vi fika i samband med möten och föredrag. Så vi fick faktiskt in mer pengar än vi gjorde av med, och kunde skicka lite pengar till andra SUF-klubbar. Dessutom blev det ju trevligare att gå på mötena så fler folk kom. Det var egentligen det viktigaste med den verksamheten.

Var det framför allt så ni fick in penar?
-Nej, det var genom att vi hade stödfester där vi sålde alkohol, även till mindreåriga. Och det kanske inte ska rekommenderas.

Hur gick det till när SUF blev en rikstäckande federation?
- Flera klubbar ville vänta med att gå från nätverk till organisation, i och med att det inte fanns några färdiga stadgar eller någon principförklaring. Vi i Uppsala tyckte att "äh, vafan, det är ju bara att börja!"

Sen när vi väl bildades skulle SUF-Uppsala vara samordningsgrupp. De två namnförslag vi hade på gruppen var dels SOG, från sionistiska ockupationsmakten.

Och så var det RAG, riksaktionsgrupp, som var Nordiska Rikspartiets väpnade gren. Vårat RAG skulle stå för Riks AG, alltså administrativa gruppen. Båda två var ju för vi tyckte att det var roligt att anspela på nazi-grejer. Sen precis efter det hamnade jag i SAC:s AU och lämnade därmed SUF.

Hur fungerade tidiga SUF centralt?
- Det var ju så litet då, det enda som beslutades på landsmötena var att några skulle ge ut Storm (SUF:s interntidning) och några andra skulle ordna nästa möte.

När vi sedan skulle skriva en principförklaring så utgick vi från SAC:s principförklaring och lade till lite punkter och så. Det som diskuterades mycket var t.ex. religion. Huruvida vi var emot all religion, eller bara mot religiöst förtryck. Då var det några som sa "mot religiöst förtryck, vem fan är inte det? Klart att vi är emot all religion." Det skulle jag väl inte säga idag.

Tyckte du det då, du är ju religionslärare!?
-Jo, då tyckte jag att det var helt självklart att vara emot...Och nu kommer jag direkt

10 ÅR

från ett möte där vi planerar en kyrkobyggnad...

- Idag när folk kommer till vår SUF-grupp har de ofta ganska bra koll. De har läst om oss och läst principförklaringen och "det här är SUF" på internet. Hur var det då?

- Nja, många var mest att "jag är socialist, men jag gillar inte Sovjet". De visste att vi var radikala, demokratiska och antiauktoritära. Vid den här tiden hade Vänsterpartiet en stor kris, folk befarade att de skulle gå under helt. Vi hoppades på att få hela KU-klubbar (nu Ung Vänster) att gå över till oss. Vi fick faktiskt en klubb från Lidköping, att komma på ett landsmöte, de var intresserade att gå över, men gjorde det aldrig. Vi var ju inte pacifister.

En annan grej som hände där i början, som var viktig för oss var att trotskisternas sommarläger hölls i Sverige. De ringde mig och beställde 1000 liter vin, för 20 spänn litern. Vi bryggde det i min lägenhet, det stank något fruktansvärt. Det är preskiberat nu, så det kan ni nämna. Vi tjänade en massa pengar och fick varsin biljett till sommarlägret.

Dessutom blev det typ 200 liter vin över som vi köpte tillbaka för 10 kronor litern och sålde det igen till Studentanarkisterna.

När vi väl var på lägret visade det sig att många deltagare var intresserade av frihetliga idéer, så vi fick en massa medlemmar som blev väldigt aktiva SUF. Det var som ett uppdämt behov, det var inte det minsta svårt att värva. Trottarna var inte alls glada på oss. Det var efter det här som det började gå utför för UngSocialisterna, som tidigare hade varit väldigt stora, jag tror faktiskt att det berodde på oss. De blev liksom klämda mellan oss och Ung Vänster. De som var kvar var typ de som kände att "ja, jag tror verkligen på Trotskijs idéer om den permanenta revolutionen". Och det är det inte så många sextonåringar som gör.

SUF:s första nationella kampanj, var det den mot Det Nya Partiet?

- Ja. Det var nog det första vi gjorde tillsammans, förutom något flygblad.

Var det mycket så att man åkte och deltog i varandras aktioner?

- Lite grann. Stockholmare kan ju faktiskt inte röra sig utanför Stockholm, eller inom anarkiströrelsen ens utanför söder. Det är åtminstone min subjektiva upplevelse av hur det går till. Om det är en demonstration i Stockholm brukar ungefär hälften av deltagarna vara från övriga landet, men är det något i t.ex. Uppsala så kommer typ fyra stockholmare.

Inga invändningar mot varandras lokala aktioner?

- Jo, en gång när vi skickade ut brev så skickade vi med en tidningsartikel om en bomb som var avsedd för att spränga socialkontoret. Vi tyckte det var ganska bisarrt och att det visade på ett tungt motstånd, men de andra trodde att det var vi som hade gjort det. Så då fick vi lite kritik. "Är ni galna, försöker ni spränga socialkontoret? Och gör ni sånt, kan ni ju fan inte skicka ut det i breven!" Men vi hade ju inget med bomben att göra, vi tyckte bara att det var en rolig grej.

Ni verkar ha haft en väldigt bra relation till ert LS. Var SUF lika väl emottagna i hela SAC?

- Det var en konflikt i samband med kristallnatten -93. Det blev kravaller och bland annat SUF:are hamnade i gatustrider med polisen. I tidningarna visades bilder på kundvagnar fyllda med gatsten. Fast kundvagnarna inte kunde sättas i samband med SUF, blev folk upprörda, och AU (SAC:s arbetsutskott) gick ut och tog avstånd ifrån SUF Göteborg. Och då blev vi lite lacka för AU hade inte ens pratat med dem. Så lokalt kunde det vara konflikter men i det stora hela blev vi välkomnade. SUF var något efterlängtat. Personligen tror jag att vi var livsviktiga för SAC. Det ser man idag, många av de som är aktiva i SAC är ju gamla SUF:are.

Det måste finnas ett mellansteg, man kan inte gå till facket direkt. När SAC startades började folk arbeta när de var 14. Ändå ansåg man att det fanns ett behov av ett ungdomsförbund. Nu när folk inte börjar jobbar förän de är 20, eller ännu äldre om de pluggar på högskola, är det ännu viktigare med ett ungdomsförbund.

Det är under de här åren som man lägger grunden för de värderingar och åsikter man behåller resten av livet. Så vi behövs för att ta kontakt med de som är intresserade och rekrytera folk till syndikalismen som idé. Även om det i praktiken betyder att vi rekryterar folk till SAC. ⍟

Karin Nyman & Anna Nygård

Nazisverige vt

Senast DA gav en uppdatering av naziläget var i början av förra året. Sedan dess har en del hänt men överlag kan sägas att 2002 inte var något framgångens år för extremhögern.

Legion Wasa fick viss uppmärksamhet i media för att de ville åka ned till Irak och slåss mot USA. Men eftersom majoriteten av de kämpaglada nazisterna var, och fortfarande är, arbetslösa så hade de inte råd att betala för resan ned.

Organisationen består till största delen av dubbelorganiserade NSF:are, att det trots detta är en egen organisation har förmodligen mest att göra med att Curt Linusson, precis som så många andra nassar, vill vara Führer och inte alls är sugen på att underordna sig småpojkarna i NSF. Samma sak gäller för Linussons fiaskoartade försök till parti - Skaraborgs svensksocialister. Det där med en ledare har sällan lyckats omsättas i praktik.

Inte heller legionens marsch i januari mot ett moskébygge i Skövde gick särskilt väl. Inte mer än 80 nazister tillresta från hela landet lyckades man samla, vilket ändå var fler än vad posörerna i *Nationalsocialistisk Front* (NSF) lyckades skrapa ihop till sin första maj demonstration.

Överhuvudtaget har det gångna året inte varit särskilt gott för partiet. Som vanligt har ledande personer döms för hets mot folkgrupp på löpande band, i april dömdes propagandachefen Björn Björkqvist till fyra månaders fängelse för sitt förord till NSFs nyutgåva av "Judefrågan". Björkqvist har även en ny rättegång för samma brott att se fram emot i juni.

Nationalsocialistisk fronts deltagande i kommunalvalet blev som väntat ett totalt misslyckande. Trots att nazister boende på andra orter skrev sig i kommunen lyckades man inte få ihop mer än drygt 200 röster.

Partiet har jobbat hårt på att skaffa sig en egen gård, men försöken har så här långt varit fruktlösa, i det senaste fallet nyttjade kommunen sin förköpsrätt och NSF fick sig snuvade på gården. Som lök på laxen har de även fått sina bank- och postgiron nedstängda.

Bättre på att mobilisera nazister än de nazistiska organisationerna själva har *Nationaldemokraterna* (ND) varit, vilka likt en igel parasiterat på de flesta andra högerextrema organisationers resurser.

Deltagarna i deras manifestationer brukar ungefär bestå till hälften av före detta Sverigedemokrater och till hälften av nazister. ND har redan från början haft ett nära samarbete med nazister, i synnerhet folk från Nationell Ungdom, och de relationerna har snarast stärkts. Nazikopplingarna märks tydligt också i partiets retorik, NSF och andra uttalat nazistiska grupper försvaras regelmässigt och med jämna mellanrum, något ND drog sig för precis efter bildandet.

Särskilt tydligt visades de nära förhållandena mellan ND och nazister under Salemmarschen, där Nationaldemokratisk ungdoms ordförande Marc Abrahamsson höll tal bland annat tillsammans med Björn Björkqvist och den katolska engelska fascisten Derek Holland.

ND var i praktiken huvudorganisatören av Salemmarschen 2002, den avgjort viktigaste händelsen under året för den svenska extremhögern. Ytterligare en tokig katolik som talade i Salem var Jonas de Geer, chefredaktör på det nu nedlagda "samtidsmagasinet" SALT. Huruvida de Geer är med i partiet eller ej är något oklart men han har fortsatt att vara en flitig talare på partiets arrangemang.

Nationaldemokraterna fick fyra kommunala mandat i valet, vilket inneburit en förbättrad ekonomi för partiet. Större delen av partiets verksamhet ägnas fortfarande åt flygbladsutdelningar vilket plikttroget rapporteras om som ständiga framgångar kantade av jublande folkmassor på deras hemsida.

Intressant är även att se hur det "konservativa nätverket" *Engelbrekt* tycks närma sig Nationaldemokraterna. Den före detta KDU:aren Björn Herstad, tillika en av Engelbrekts grundare, har tillsammans med nationaldemokraten Lennart Berg dragit igång projektet Svenska Media. Herstads förra projekt, att tillsammans med Carl-Johan Swärdenheim, även han en av Engelbrekts grundare, bygga upp ett konservativt studentförbund (se DA nr 28) gick inget vidare.

Med sin ledare Robert Westerlund på kåken har gänget kring *Info14* inte lyckats åstadkomma särskilt mycket. Hemsidan har i långa perioder varit nere och i december fick man se hur Salemmarschen, som från början främst arrangerades av Info14, togs över av ND.

Låg aktivitet har också kännetecknat *Nationell Ungdom* (NU) under det gångna året. Man har haft viss egen verksamhet såsom flygbladsutdelningar men organisationen har i mångt och mycket fungerat som ett stöd till ND och NUs medlemmar har förmodligen gjort mer för ND än för den egna organisationen den senaste tiden.

Inte mindre än 1,4 % av de som röstade gjorde så på *Sverigedemokraterna* (SD). I och med detta lyckades man skrapa ihop 50 kommunala mandat vilket gett partiet

2003

en betydligt större ekonomisk bas än de tidigare haft, problemet för SD:s del är bara att större delen av aktivisterna försvann över till ND vid splittringen. Avhoppen från SD till ND har fortsatt om än i lugnare takt.

Visserligen har partiet fått en del nya medlemmar, men det rör sig i första hand om passiva "pappersmedlemmar" och inte folk som kan mobiliseras för flygbladsutdelningar eller andra aktiviteter. En del av de nya medlemmarna kommer från etablerade partier och kräver sådana simpla saker som en kompetent partiledning och en fungerande interndemokrati.

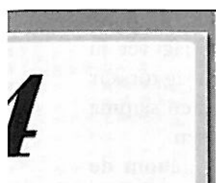
För närvarande plågas partiet av inre splittringar. Utöver ovan nämnda så gäller slitningarna i hög utsträckning hur partistödet ska fördelas. Paralleller finns till de interna konflikter som ledde fram till att Ny Demokrati gick under. SD:s mål att komma in i riksdagen 2006 får ses som tämligen verklighetsfrämmande om de inte lösa sina interna motsättningar. Möjligheten att partiet splittras innan nästa val får ses som hygglig. ⊛

HENRIK KRAMER

Skivbacken

Direkt Aktions Anders Böttinger, direkt från Motalas utmarker, gräver fram de bästa gamla sommarplattorna ur skivbacken. Läs, lyssna och njut...

Magnus Uggla
Va ska man ta livet av sig för, när man ändå inte får höra snacket efteråt?
April Musik
Att killen numera är en gubbsjuk fjant förändrar inte det faktum att han gjorde några otroligt bra "mittenfingret-i-luften"- plattor i slutet på 70-talet. Den något inaktuell-la låten "Vår tid 1977" tillsammans med "Varning på stan" och "Dörrslusk" håller vilket party som helst levande. Skivans kaxiga attityd stöttar upp självförtroendet hos varje kuvad tonåring som lyssnat sig trött på Westlife och andra fånerier.

Ebba Grön
Samlade singlar
Mistlur
Näven i luften och klackarna i taket! Att inte skråla med i "Staten och kapitalet" eller "Va ska du bli" på en fest är som att grogga med ljummet vatten – det går, men inte bra... Visst är det tråkigt med samlingsskivor och Ebbas vanliga album håller riktigt hög klass. Men på fester ska det vara musik alla känner igen och förutom Tomas Ledins skval så är väl "Samlade singlar" det närmaste man kan komma.

Nationalteatern
Greatest Hits
MNW
Okej, även detta är en samlingsskiva, men inte vilken som helst, utan kanske den mest obligatoriska. Låten "Livet är en fest" beskriver festen du just nu är på... "Kolla kolla" är en singalongklassiker som förvisso blir slagen av "Barn av vår tid". Den vackra "Ut i kylan" får den hårdaste dödsmetallare att mjukna. Varför görs inte sån här musik längre?

Rage Against The Machine
Rage Against The Machine
Sony/Epic
Gör man missen att få med sig rullstolsbundna mormor på festen så kommer man i alla fall garanterat få sig ett skratt när hon hoppar upp ur rullstolen fortare än man sänker en ljum-men folle. RATM röjer svinigt fett och även fast skivan kan tyckas uttjatad så är den faktiskt en partyhöjdare. Attityden är det absolut inget fel på och tillsammans med de tajta riffen är denna skiva ett mästerverk med låtar alla känner igen.

Rövsvett
Fatal Farts
Birdnest
Namnet må skrämma iväg de pryda, men döm dem icke, ty dessa arma satar vet inte vad de går misste om. Rövsvetts utgivningar mellan 83-91 har här samlats på en skiva. Inte en samlingsskiva således utan ett CD-släpp med allt tidigare material. 43 låtar klockar in på 72 minuter. Aldrig har kvantitet samsats så väl med kvalitet. Den råsnabba tvåtakten, de läckra basgångarna och Jerkers brutala vröl gör denna skiva ett viktigt tillskott på sega efterfester. "Nassesvin", "Rik skit" och "Vem älskar dig" är riktigt suveräna och borde vara med på nån Absolute music-samling snart!

Det är stödspelning för göteborgsfångarna...

DET ÄR EN SÖNDAGSKVÄLL SNART TVÅ år efter EU-toppmötet i Göteborg. På nyöppnade Mondo i Stockholms medborgarhus hålls en stödspelning för de dömda efter kravallerna och en rad artister ställer upp gratis. Biljetterna kostar 150 spänn så en hel del pengar förväntas rulla in. Exakt hur pengarna ska fördelas är inte klart men Direkt Aktion gissar och hoppas att "Solidaritetsgruppen" får en stor bit av kakan. Solidaritetsgruppen, eller Sol-gruppen som den ibland lite slarvigt kallas, har sedan Göteborgsdemonstrationerna verkat för att stödja de som hamnar bakom lås och bom.

Ett av de band som är självklara på en sån här spelning är såklart Looptroop. Uppradade med knutna nävar charmar de även de äldre som dykt upp denna kväll. Med organisationer som Ordfront och ABF bakom sig drar spelningen en bred publik. Nabila och Looptroop lockar förmodligen en annan publik än Mikael Wiehe, men en hel del är här lika mycket för att visa sitt stöd som att lyssna på musiken.

Vi får med oss Promoe, en av medlemmarna i Looptroop, på en intervju. Vi slår oss ner i sofforna, Promoe smaskar på sin veganmat och fingrar på sina enorma dreadlocks.

Ni spelar gratis idag

-Ja. Vi gjorde det mera förr, mest hip-hop jams och så. Det är lite synd att vi inte kan göra det mer för jag tycker såna saker är viktiga. Det är inte att vi inte vill utan att vi nästan alltid är uppbokade sen långt i förväg. Just idag passade det bra eftersom vi har en lång ledig period nu i maj. Tyvärr så kunde det lika gärna blivit så att vi varit tvungna att tacka nej.

Det är klart vi kan förstå att det är en annan känsla at stå på en enorm scen med suveränt ljud, men det är ändå viktigt att band kan ställa upp på viktiga saker också. Promoe stod till exempel på en ljudbil som åkte genom Stockholms gator följd av tusentals människor en augustieftermiddag för ett par år sen. Ljudet var kanske inte det bästa men vi kan inte tänka oss att han kunde klaga på stämningen.

- Det är så olika. Idag var det grymt ljud men däremot satt folk ner under konserten.

Det var i och för sig en lite annan publik. Min mamma sitter till exempel där nere

- Det är fett också! Det är skönt att kunna göra lite av varje.

Promoe och Embee är de som framförallt driver fram de politiska texterna i gruppen. Promoe är den enda som kallar sig anarkist - anarkist sen barnsben - som han själv säger. Resten av bandet har såklart schyssta åsikter även om alla inte är politiskt aktiva.

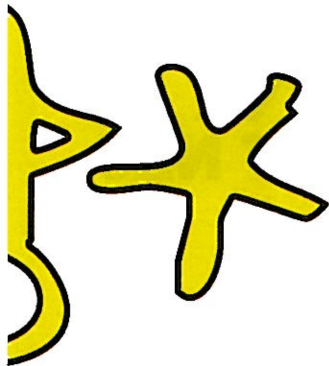
Hur har ni förändrats sen ni började spela?

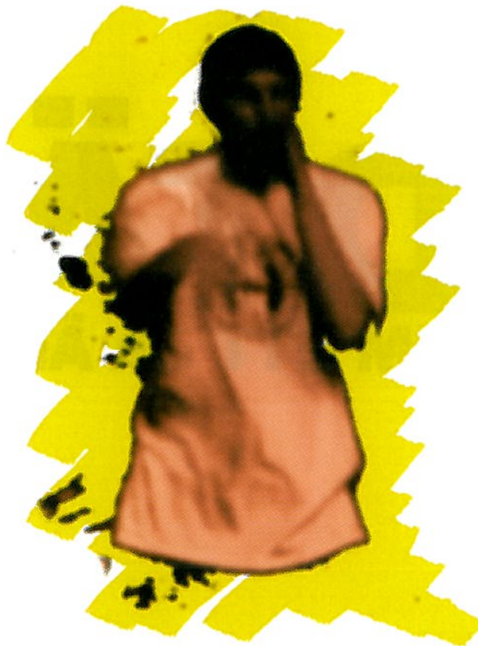
- Förut var det mycket mer texter om hip-hop. Jag och Embee är gamla målare så det var väl fler låtar om graffiti och då blev det också en hel del låtar mot polisen. Riktigt gamla grejer är ibland verkliga "skjutensnutlåtar". Det kan ju vara skönt för att släppa loss aggressioner men det kanske inte ger så mycket. Det blir inte så många graffitilåtar nu vilket beror på att vi inte målar så mycket längre.

Varför inte det? Är du rädd för att åka fast eller har du inte tid?

-Lite skraj är man kanske. Senast vi var ute så höll vi på att åka fast. Helt plötsligt kom det ner en polisbil vid tunneln vi stod i. Det var ett riktigt "rysar-jag". När jag skulle kasta bort mina burkar så var kassen för tung så jag ramlade och gled i leran, kall blöt lera. Det är inte så att man blir peppad att ge sig ut och måla när sånt här händer de få gånger man är ute. Men det är ofta folk kommer fram efter spelningar när vi är på turné och frågar om jag ska med ut och måla tåg. Man säger "äh, fan jag vet inte". De säger "det är lugnt, det är lugnt". Det är det säkert också, men jag vet ju ingeting om stället, och tänk om jag torskar och så ska vi åka vidare på turnén samma natt och jag är inte med på bussen.

Vi lämnar Promoe och går genom de nästan tomma lokalerna. Spelningen slutade tidigt men en hel del folk hänger kvar i baren. Vi gissar att drygt 30 000 kronor dragits in idag. Inte illa.

Övriga medlemmar i gruppen går förbi på väg hem. En av dem lämnar ett schackbräde och en sliten bok.

(DA kan inte hålla sig)
Shit va nördigt!

-Nördigt?! Schack är ju det fetaste som finns! Boken innehåller 75 partier av Casablanca, en kubansk mästare. Jag spelar igenom partierna och försöker förstå hur de tänkte. Det är kommentarer till dragen också "därför är det bra att göra så där och här får man absolut inte göra så för då kommer det att hända".

Har du spelat länge?

-Inte så här med böcker, men jag har varit intresserad av schack länge. Det är skitbra att ha med sig när man är ute och turnerar. Ibland är det så jävla mycket dötid.

-När vi höll på med Sedlighetsroteln så var det några som ville att vi skulle starta ett sånt parti.

Vad ville dom sa du?

-Att vi skulle ställa upp med ett parti i valet.

Var det på skoj eller?

-Ja, det är ju alltid en fin gräns mellan skämt och allvar.

Det låter ju faktiskt helt vansinnigt.

-Ja, de flesta av deras idéer är ju rätt vansinniga. Jag tror inte att det var Jasons (Timbuktus) idé utan en annan kille, Måns. Han kan snöa loss på idéer ibland. Han

tänkte väl "Men vafan, det är skitmycket folk som lyssnar på oss, de skulle säkert rösta på vårt parti också". Men partipolitik är fan inte min grej. Jag skulle själv till exempel aldrig skriva en låt som ett brev till Göran Persson (som Timbuktu just gjort). På ett sätt känns det som att han var ironisk när han skrev den, men samtidigt ändå som att han vill ha nån slags dialog. Det där är inte intressant för mig.

Innan Göteborg uppmanade ni folk på era spelningar att åka dit.
Var ni där själva?

-Jag och Tommy var där och skulle spela. Vi kom precis när polisen hade gått in i gatufesten och klippt kablarna till ljudet. Vi kom i en taxi med en helt galen chaufför. Stenarna regnade, men han bara körde på. Vi gick av vid Vasaplatsen och undrade var vi egentligen skulle vara någonstans. All musik var ganska över vid det laget.

TEXT & FOTO:
OLA BRUNNSTRÖM &
JOSEFIN JAKOBSSON

VÅLDTÄKT
–ALLT UTOM ETT JA ÄR ETT NEJ

Våldtäkter beskrivs i media ofta som något som sker utomhus av en mystisk och okänd man som hoppar fram ur en buske mot en tjej. Men de flesta våldtäkter ser inte ut så. Direkt Aktion reder här ut begreppen.

EN VÅLDTÄKT ÄR EN VÅLDTÄKT. De flesta brukar gå med på att allt sex som sker när en person (för det mesta en tjej) inte vill ha sex är en våldtäkt. Men när det väl kommer till kritan ser det helt annorlunda ut.

I boken *Flickan och skulden* visar författaren och journalisten Katarina Wennstam att de tjejer som utsatts för våldtäkter är de som får skulden för händelsen. De stämplas som horor i skolan, även av sina kompisar. Killarna däremot klarar sig undan och kan till och med bli betraktade som hjältar bland skolkamraterna.

För i praktiken är en våldtäkt bara en våldtäkt om offer och förövare är totalt obekanta, hon blir överfallen, hon inte är full, han inte är full, hon inte har haft sex med flera killar tidigare och så vidare. Listan är lång över de yttre attribut som helt plötsligt spelar en väldig roll när man väl står där med ett våldtäktsfall som ska redas ut.

Detta gäller inte bara inom ungdomsgrupper utan i hela samhället, i synnerhet rättsväsendet. Även där fokuseras allt på offret. Hennes person utreds istället för att man försöker utreda det som är relevant, nämligen vad som har hänt.

Ett exempel på detta är en inte helt ovanlig våldtäktsdom, tagen från boken Flickan och skulden, där tingsrätten skriver om flickan: ”Hon har uppenbarligen haft mycket sexuellt umgänge med olika pojkar både före och efter den åtalade händelsen.” Har man alltså haft frivilligt sexuellt umgänge tidigare i livet så är ens nej inte längre giltigt.

De minutiösa utredningarna av flickan/kvinnan motiveras med att tjejer i stor utsträckning påstås ägna sig åt falska våldtäktsanklagelser. Det rimmar illa med den verklighet som visar att tjejer som går ut med att de blivit våldtagna får skit för det. Man gör sig själv en otjänst genom att hitta på en sådan grej.

Det kan naturligtvis i undantagsfall finnas tjejer som hittar på, men vad man får tänka på när man hör om en våldtäkt är vad som är troligast. Tjejen blir stämplad som hora i värsta fall, och i bästa fall pratad om som ”det stackars våldtäktsoffret” av folk som vill henne väl. Hon får finna sig i att få sitt sexliv och sin trovärdighet diskuterad av alla runt omkring. Och, ärligt talat, hur många tror att en kille som blivit rånad på sin mobil har hittat på det

BÖCKER, TIPS OCH RÅD

HIT KAN DU VÄNDA DIG FÖR ATT FÅ HJÄLP

Det finns kvinno- och tjejjourer runtom i hela landet. Troligen finns någon så nära dig att du kan komma dit, i annat fall kan du ringa deras jourtelefon. Följande är de två största paraplyorganisationerna.

ROKS, Riksorganisationen för kvinnojourer och tjejjourer i Sverige. Cirka 120 kvinnojourer och 30 tjejjourer.
ROKS, Hornsgatan 66, 1 tr
118 21 Stockholm
Info@roks.se
Tel:08-442 99 30

SKR, Sveriges kvinnojourers riksförbund.
Runt 30 kvinnojourer.
SKR kansli
Bondegatan 40, 2 tr
116 33 Stockholm
Tel: 08-642 64 01
(telefontid måndag-fredag 9-16)

SKÖNLITTERATUR

Unni Drougge
Andra sidan Alex
Självbiografisk bok om hennes dumpning av Mats Drougge (mannen bakom Slitz).

Helen Zahavi
Dirty weekend – en jävla helg
Om Bella, som bestämmer sig för att slå tillbaka mot männen. Finns även som film.

Joyce Carol Oates
Foxfire
En grupp tjejer organiserar sig mot en lärare som utsatt en av dem för sexuella trakasserier. Har också ett lesbiskt tema, till skillnad från den ganska sopiga filmen med samma namn.

ALLMÄN FEMINISTISK LITTERATUR

Fanny Ambjörnsson mfl
Uppror pågår
Lättläst bok om tre generationers kvinnokamp med berättelser från olika kvinnor.

Nina Björk
Under det rosa täcket
Feministisk klassiker om hur vi skapas till "kvinnor" och "män" redan från början.

Lena Gemzöe
Feminism
Enkel guide till olika feministiska inriktningar.

BÖCKER OM VÅLDTÄKT

Stina Jeffner
Liksom våldtäkt typ
Akademisk avhandling om hur en våldtäkt teoretiskt ses som något tjejen inte bär ansvar för, men hur skulden ändå läggs på henne när det kommer till praktiken.

Katarina Wennstam
Flickan och skulden
Om gruppvåldtäkter och hur rättssystemet lägger skulden på tjejerna som drabbats, samt hur dessa stöts ut även socialt. Bra bok, men mycket jobbig att läsa, eftersom kritiken av rättssystemet varvas med konkreta fall.

hela bara för att få uppmärksamhet?

Man vet också att endast uppskattningsvis 5-10 procent av alla våldtäkter som sker kommer till polisens kännedom. Detta visar att myten om att kvinnor ljuger om våldtäkter inte stämmer. Problemet är inte att fler våldtäkter än vad som har inträffat anmäls (eller berättas om) utan tvärtom. De flesta kvinnor anmäler inte.

Allt sex som sker utan ett JA är sex som sker med ett nej. Om du som kille har sex med en tjej (eller kille) som inte verkar så aktiv: våga fråga! Det är väldigt lätt att bara följa med och göra något man egentligen inte har lust med, men det är svårt att säga att man vill ha sex fast man inte vill. Kom ihåg att ett "kanske" eller ett "vet inte" också är ett nej. Och respektera det nejet!

Det är allas ansvar att ta reda på om den eller de du vill ha sex med verkligen vill ha sex med dig. Det är inte upp till någon att säga nej, utan till den andra att fråga. För man kan inte utgå från att någon alltid vill ha sex. Och det gäller oavsett om man har ett förhållande eller tidigare har haft sex.

Har man alltså haft frivilligt sexuellt umgänge tidigare i livet så är ens nej inte längre giltigt

Får du reda på att någon har blivit våldtagen, tänk på det här och våga visa ditt stöd. Det är lätt att säga, men svårare – fast viktigare! – att göra i verkligheten. Tänk inte "inte kan väl min kompis ha..." för det är just vad han kan. Är du rädd för att bli utstött så tänk på henne, vem har det jobbigast? Det är tusen gånger värre för henne än för dig, och ditt stöd är tusen gånger mer värt än det kostar dig.

Myten om våldtäktsmannen som hoppar fram ur en buske är skapad av media och har inget stöd i verkligheten. Visst finns även sådana våldtäkter men de är mycket få i sammanhanget, de allra flesta sker inom förhållanden.

Om du själv har blivit våldtagen så våga berätta. Det är inte du utan han som ska skämmas. Kontakta gärna någon så att du får hjälp från människor som har varit med om liknande saker och kan prata med någon som har koll. Kvinno- och tjejjourer finns i hela landet eftersom det är så vanligt. Runt en till fyra våldtäkter sker i timmen så du är garanterat inte ensam.

De allra flesta tjejer har någon form av erfarenhet av sexuella övergrepp eller våldtäkt. Dock kan det ta tid att komma fram till vad man egentligen har varit med om. Det är lätt att försöka tänka bort det som har hänt, för ingen vill se sig själv som ett offer.

Men när de så kallade offren är fler än icke-offren, varför då överhuvudtaget prata om offer? Försök se bort från offerstämpeln och se till vad som har hänt dig istället.

CRISTINA BOSTRÖM, KLARA CARLSSON OCH LISELOTT WIKFORSS

FRÅGOR OM SOMMAR-JOBBET? RING OSS!

Som sommarjobbare har du precis samma rättigheter som de ordinarie anställda, alla arbetsrättslagar gäller i lika stor omfattning. Det är viktigt att komma ihåg att man inte ska behandlas sämre på något sätt för att man är sommarjobbare.

Om du har frågor om ditt sommarjobb, tveka inte att ringa vår sommarjobbs-telefon. Inga frågor är dumma.

0735-66 37 20

När du kommer till ditt nya sommarjobb så se först och främst till att du får ett anställningsbevis. Där skall det stå vilken typ av anställning det handlar om, hur länge jobbet varar och vilka - arbetsuppgifter och arbetstider du har.

Det är viktigt att du har anställningsbevis bl.a. för att du inte ska bli uppsagd utan anledning (som t.ex. skulle kunna vara att du hela tiden kommer för sent).

Det ska stå vilken omfattning jobbet har, deltid eller heltid t.ex. Erbjuder de "vid behov" är det mindre bra eftersom att det i praktiken skulle kunna betyda att du får gå utan jobb nästan hela sommaren. Snacka med din chef. Säg lugnt och diplomatiskt att du behöver få veta hur mycket du kommer få jobba, annars kanske du måste söka nåt annat. Det är mycket bättre om det står "deltid" än "vid behov", då har du en trygghet i att du kommer att få jobba.

Kolla vad det ges för övertidsersättning och OB (obekväm arbetstid). Det finns inga lagar som styr hur mycket man skall få betalt för övertid (allt över 40 timmar i veckan) utan det är alltså bara kollektivavtal som styr det. Är du under arton får du inte jobba övertid alls.

Semesterersättning ska alla som jobbar ha. Den brukar ligga på ca 12 % av lönen. Säger arbetsköparen att semesterersättningen ingår i lönen, ska det stå i anställningsbeviset. Om du upptäcker (för sent) att du inte fick semesterersättning går det att kräva i efterhand med hjälp av facket.

Provisionslön går ut på att man bara får betalt för hur mycket man lyckats sälja/producera, t ex. hur många vykort man lyckats sälja eller hur många nya kunder man lyckats värva. Man ska akta sig som sjutton för provisionslön av ganska naturliga skäl, det är en väldigt otrygg inkomst. Om man inte lyckas sälja något får man inte heller någon lön.

Om chefen inte skriver anställningsbevis - överväg om du ska ta jobbet. Är du i akut behov av pengarna eller kan du kanske skaffa dig nåt annat?

Om du börjar jobba i juni betalas den första lönen oftast ut runt omkring den 25/7. Om du har flyttat hemifrån och är självförsörjande måste du tänka över hur du ska klara dig tills dess och eventuellt beställa tid hos socialen.

Se till att du kommer frisk och hel från ditt sommarjobb. Det är inte värt att ha diskbråck hela livet för att man lyfte för tungt när man var 17! Om du får ont av dina arbetsuppgifter - säg till din arbetsledare/chef, det ska finnas skyddsföreskrifter.

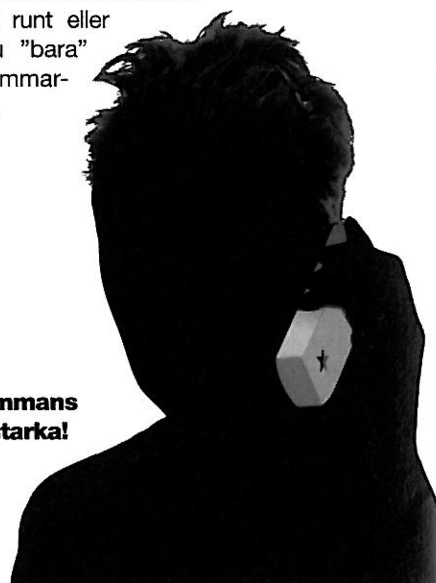
Om någon av dina arbetskamrater har en massa vidriga åsikter och fördomar som du måste lyssna på hela dagarna – våga säga ifrån (prata alltid med personen ifråga först, det är schysstast). Om kunderna/patienterna är jobbiga på ett personligt sätt så lid inte i tysthet. Snacka med chefen och be om förflyttning.

Som sagt var gäller alla lagar även sommararbetare och då förstås även de vanliga diskrimineringslagarna. Om du känner att du som tjej blivit mycket illa behandlad kan du vända dig till JämO. Det bra att ha ett vittne till vad som hänt.

Snacka med dina kompisar och utbyt erfarenheter om era sommarjobb. Om du går på högstadiet/gymnasiet kanske ni kan diskutera hela klassen (man kan lära sig massor av varandra).

När man jobbar ska det egentligen vara en självklarhet att vara med i facket. Men när man sommarjobbar kan det kännas som att det blir en massa extra krångel och att det egentligen inte behövs. Du kan komma väldigt långt på att känna till dina rättigheter.

Om du dessutom funderar på att gå med i facket är det alltid en bra idé, oavsett om du är heltidsanställd året runt eller om du "bara" är sommarvikarie.

Tillsammans är vi starka!

frågor & svar om: ANTIFASCISM

Vad är rasism och fascism?
Rasism är en åskådning som bygger på synen att olika raser har olika värde, så därför ska människor behandlas olika på grund av ras enligt rasister. Rasismens uppdelning av människor på grunden av raser är direkt felaktig, eftersom människor främst formas av sin miljö och inte av biologin. Det finns också en slags populistisk variant – att olika kulturer ska hållas åtskilda. Den kulturella rasismen har sina rötter i den traditionella rasismen, men är mindre kontroversiell i samhällsdebatten. Den typen av rasism är givetvis inte ett dugg bättre. Rasismen är också en struktur i dagens samhälle, som tar sig uttryck av att människor har sämre möjligheter och diskrimineras på grund hudfärg och ursprung.

Fascismen är en ideologi vars syfte är att krossa arbetarklassens organisering och den växer fram då arbetarklassens organisering är stark och därmed hotar överklassens makt. Fascismen bygger på synen att människor har olika värde, den är antidemokratisk och vill att en stark ledare som innehar makten. Det är viktigt att skilja begreppen åt för att inte urvattna dem, även om de har klara kopplingar till varandra.

Varför antirasism och antifascism?
Rasismen splittrar arbetarklassen mellan svenskar och invandrare, vita och färgade och försvårar därför arbetarklassens kamp och organisering.

Därför är antirasism nödvändigt för kunna bedriva en effektiv klasskamp, och slutligen kunna störta kapitalismen. Varför vi ska bekämpa fascister och nazister är ju ganska uppenbart eftersom ideologierna syftar till att krossa vår rörelse. Anti-fascism är helt enkelt självförsvar, en nödvändighet för att vi ska kunna bedriva någon annan form av kamp. Fascismen är också viktig att bekämpa på grund av att den inte erkänner att alla människor är lika mycket värda och att den är antidemokratisk.

Skulle det inte vara effektivare att helt enkelt tiga ihjäl dem?
Nej, att tiga ihjäl dem kommer aldrig fungera, eftersom det ger dem möjlighet att ostört organisera sig, sprida sin propaganda, hota och misshandla människor. Detta gör att de kommer att växa och bli ett allt större problem istället för försvinna. Förr eller senare kommer de bli ett problem för oss, fascismens främsta syfte är ju att bekämpa arbetarklassens organisering.

Därför är det viktigt att bekämpa fascismen innan den vuxit sig stark. Vi får dock inte låta fascisterna sätta den politiska dagordningen för då har de lyckats. Vi vill ju inte försvara det här samhällsystemet och dess konsekvenser med exploatering och maktlöshet. Då har vi låtit dem sätta krokben för vår kamp för frigörelse.

Men varför är ni emot Sverigedemokraterna då, dom är väl inte nazister?
Det är sant att de inte är nazister, däremot är de kulturella rasister. Den kulturella rasismen har som sagt sina rötter i den traditionella rasismen, och är ett försök att göra rasismen rumsren. Sverigedemokraterna är ett praktexempel på just detta. Sverigedemokraterna var från början ett öppet rasistiskt parti med klara kopplingar till den nazistiska rörelsen. Men för att vinna röster har de försökt göra sig rumsrena genom att prata om kultur istället för ras och tonat ner kopplingarna till nazistiska grupper. Men Sverigedemokraterna är minst lika viktiga att bekämpa som nazistiska grupper, även om de inte kan bemötas på samma sätt.

Varför använder antifascister våld för att bekämpa fascismen?
Alla antifascister använder sig inte av våld, inom SUF finns det olika inställningar till våld. Men de som använder våld gör det oftast i självförsvar när nazister attackerar dem eller när nazisterna är ett hot mot oss.

En del anklagar antifascister som använder våld för att vara lika dåliga som nazisterna. Det påståendet är fullkomligt befängt. Skulle de som stred mot fascisterna i spanska inbördeskriget eller judarna som gjort uppror i Warszawaghettot under andra världskriget var lika dåliga som nazisterna?

Även om SUF som helhet inte förespråkar våld, så är vi militanta i ordets ursprungliga betydelse, stridbara. Vi backar inte för nazisternas hot eller våld, vi kommer inte att låta dem stå oemotsagda. Vi kommer aldrig ge upp utan att fortsätta kämpa mot fascismen.

Varför maskerar sig antifascister på demonstrationer?
Nazister fotograferar och registrerar antifascistiska demonstrationer. De använder sedan informationen till att hota, misshandla och trakassera antifascister för att skrämma oss till tystnad. För att undvika att bli registrerade så maskerar sig därför en del för att skydda sin identitet. En del anser att det är fegt att maskera sig och att man inte står för sina åsikter då. De har fel, att gå maskerad i en demonstration är inte värre än att skriva en insändare under pseudonym.

Vad kan jag göra?
Det finns mycket du kan göra! Starta en antifascistisk grupp på din skola som bemöter rasisternas propaganda, anordnar föreläsningar, demonstrationer med mera. Bara fantasin sätter gränser. Riv ner rasistisk propaganda och bemöt rasismen i din vardag och förklara att det är kapitalismen som är anledningen till att samhället är kasst och inte invandringen. Du kan organisera dig i SUF som arbetar mycket med bland annat antifascism och antirasism. Du kan också organisera dig i renodlat antifascistiska grupper som t.ex. AFA. Det viktigaste är att du tar ställning och inte låter nazisterna eller rasisterna agera ostört.

FREDRIK BENTON

IN CRUST WE TRUST

Fleas n´ Lice kör en singalongvänlig, hård men emellanåt melodiös crust. Med mästerverk som "Up the punks" och "Squat Eurodisney" i bagaget har de kuskat runt världen i tio år och får väl räknas som ett av de bästa nu existerande crustbanden.

Vi sitter i ett litet rum utanför konsertlokalen på Kafé 44. Det är stökigt, trångt och rökigt. Svetten kladdar mot nacken, t-shirten är genomvåt och börjar kyla. Jag har tjatat till mig en intervju med några i det holländska punkbandet Fleas n´ Lice.

Utsänd av DA för att förhöra mig vad crusthjältarna tycker om världsläget sitter jag nu hes och trött efter skrik och pogandeh till dängor som *Up the punks* och *Breaking the law.*

Just komna från en turné i Finland är gänget aningen splittrade och föga intresserade av att bli intervjuade. Det förstår man, är man 35, trogen crustpunk och ungefär lika risig som en Passat -81 så tar man hellre igen sig än svarar på seriösa frågor från en anarkosyndikalist tidning.

Själv känner jag mest för att prata vinylsjuor, nederländsk kängpunk, Dischargehypen och eventuella crassinfluenser, tillsammans med ett gäng folköl. Men med pliktkänsla som en SS-officer lägger jag band på mig och genomför mitt uppdrag.

Jag vänder mig till Esther, den ena vokalisten och frågar hur den politiska rörelsen i Holland är just nu?

– Just nu är det ju protesterna mot kriget som varit störst. Det finns ju en rörelse där mot kriget precis som på så många andra ställen, säger hon, och tillägger att hon själv har barn och inte har tid att delta så mycket. Nye basisten Oene fortsätter,

– Det är viktigt att demonstrera, men tyvärr spelar det liten roll. Det är omöjligt att stoppa krig i det här samhället eftersom det finns ekonomiska intressen som ligger bakom. Det kan ingen president ändra på. Det skull inte bli bättre om jag blev president.

Präktigheten som kännetecknar många anarkopunkband är svår att finna hos Fleas n´ Lice, de verkar ha en rätt så avslappnad attityd till sin roll. Texterna är det inget fel på, här återfinns alla ämnen man kan vänta sig av ett crustband. Antifascism, uppror, punkstolthet blandat med fylla, misär och förakt för den gråa vardagen.

Vad fyller punken för funktion i kampen för ett bättre samhälle?

– Punken är ju bara en liten del av samhället, säger Oene. Punken har kanske en roll för aktivismen och kan kanske bidra till förändring. Men man får inte glömma att det bara är en musikyttring. Den stora förändringen måste självklart ske bredare.

För ett år sen sköts den främlingsfientliga politikern ihjäl i Holland. Mannen som dömts för mordet fick 18 år. Vad tycker ni om det dådet?

– Jag är glad att han dog, han var farlig, säger Oene efter att ha tackat för folkölsslatten undertecknad bjuder på.

– Men ingen av oss tycker ju att det är rätt att döda. Det hjälper ju heller inte att döda en person. Det kommer bara nya hela tiden…

Hur ska man göra för att förändra världen om man är 17 år och skitförbannad?

– Ifrågasätt allt och fundera på om du gör det rätta. Acceptera inte saker och ting som de är, säger Oene samtidigt som Esther börjar skruva på sig och mumlar lite om att man skulle kolonisera mars och lämna jorden åt sitt öde.

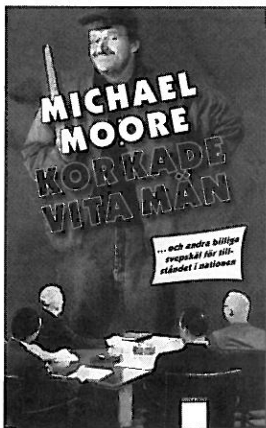
– Det är jätteviktigt att organisera sig. Många organiserar sig där de bor och det är där det startar, avslutar han men tilllägger med glimten i ögat, glöm inte att ta en öl ibland! ⊛

Anders Böttinger

Florence Valentin
All de bygger ska
vi meja ner
MNW

Våren 2002. Östermalmskillen Love Antell, som flyttat till kollektiv i Haningem bildar Florence Valentin. Bandet låter som Dexy's Midnight Runners, oftast rakt av. Texterna handlar om Haninge, brackor eller kärlek, oftast i kombination. En våldsam pseudodebatt, som uppstår på olika internetforum, sprider sig i form av en lika våldsam mediahype. En absurd situation uppstår – journalister antyder att Love inte finns på riktigt, varvid Love slår ifrån sig med att det faktiskt är ganska ruffigt på Fältöversten. Ett år senare släpper de en EP, vars ösiga titelspår redan går för fulla muggar på P3. Jag skulle kunna såga det här vid fotknölarna, men jag har faktiskt ingen lust. Avslutande *Omvärdera mig, raring* är starkast, en soulig sak om hur det känns när ens baby lämnat en för någon som har mer pengar. Det måste dock sägas att tiomannabandet Florence Valentin känns lite instängda på aluminium, de hör inte hemma i en studio utan på scen. Missa alltså inte att se dem i sommar. Mattias Jansson

Michael Moore
Korkade vita män
Ordfront

Den lönnfete amerikanen Michael Moore har blivit känd för den breda publiken över en natt. Trots hans fräna kritik mot USA och den amerikanska livsstilen hyllas han av många där borta. Hans bok, *Korkade vita män,* ligger på försäljningslistorna, filmen *Bowling for Columbine* har Oscarsbelönats och Moore själv har suttit och fått applåder hos Oprah. Det säger kanske en hel del om USA ändå. Modige Moore använder sig av yttrandefriheten och bevisar landets storslagna frihet och självgoda liberaler applåderar och ojar sig över landets moraliska förfall samtidigt som de måste ta sitt ansvar som världspolis och bomba här och där. Bara företagen är lagliga så får de göra hur de vill, typ. Bokens svaghet är att kritiken pekar mest på det korrumperade och omoraliska i systemet, och inte så mycket på systemet självt och dess genomgripande problem. Nånstans måste man dock börja, och känslan är att Moore har varit så radikal som han kan. Han har också lyckats med konststycket att skriva en bok som går hem hos den breda allmänheten och inte den smala intellektuella eliten, något som är lika viktigt som sällsynt inom den samhällskritiska litteraturen. Är då Moore en liberal nickedocka som går demokraternas ärenden? Svaret måste bli ett nej.

Moore drivs av en otrolig vilja att avslöja lögnerna inom den amerikanska politikerkåren och dess starka band med storföretagen. Trots att han ger som "aktionstips" att skriva brev till kongressledamöter osv så är boken ändå väldigt fräck och riktigt svinig mot framför allt familjen Bush. Det är skönt med en USA-kritiker som är från USA! Anders Böttinger

Randy
Welfare problems
Burning Heart

Pitepojkarna i Randy utgör ett av mina favoritband, mycket för att de spelar punkrock men är betydligt skickligare på att snickra ihop popdängor än de flesta popband. Och man kan knappast göra annat än smälta när Stefan Granberg inleder en spelning vid Universitetet i Stockholm med "var inte rädda, vi är inga kommunister, vi är anarkister!". *Welfare problems* är bandets sjätte fullängdare, och efter att ha rört sig mot ett mer lättillgängligt sound mot slutet av 90-talet, träder nu Randy fram i en ruffigare kostym. Ni har förhoppningsvis inte missat singeln *A man in uniform,* med tillhörande video i vilken grabbarna spelar iförda komplett polisutstyrsel! Låten handlar om Göteborg, och klargör att om Sverige nödvändigtvis ska ha en statsminister, så borde han heta Janne Josefsson ("ACAB meant nothing to me until I saw this program about it on TV"). Även *X-ray eyes* (med Sahara Hotnights-systrarna på kör) och livefavoriten *Cheater* är starka kort, och det Dead Kennedys-doftande punksvänget funkar rätt ofta. Men inte tillräckligt. Ska ni bara köpa en skiva med Randy, köp då hellre föregångaren *The human atom bombs.* Mattias Jansson

För Sverige i tiden?
Atlas Förlag

För Sverige i tiden? är en debattbok för ett avskaffande av monarkin. Femton skribenter, däribland *Arbetarens* Anna-Klara Bratt och Josephine Askegård (och vidare till exempel Birgitta Ohlsson och Birger Schlaug) lägger upp sina mest vässade argument för republik, och jag vet inte varför jag köpte den här boken. Jag är ju redan mot monarkin. Vem är inte det förresten? I princip.

I boken upprepas det gång på gång hur viktig frågan är eftersom hela 80% av svenska folket fortfarande är för monarkin. Grejen är, tror jag, att folk inte bryr sig. Kungen får vara kvar, eftersom han är för korkad för att kunna göra folk allvarligt arga eller hota demokratin. Silvia går mest omkring och är vacker och barnkär. Och Victoria. Ja, inte är hon någon förebild precis, men vore hon det skulle hon ju inte sitta där. Det verkar även vara skribenternas åsikt, men ändå lyckas de inte engagera mig.

Efter att ha läst om hur orättvist det är att inte posten som statschef är öppen för alla, vilken förminskande inverkan monarkin har på demokratin, kungahusets nazikopplingar, den hemska traditionen av diktatur som monarkin är en rest av, hur kungens tal ibland förefaller EU-vänliga, hur dåliga feministiska förebilder den kvinnliga delen av kungahuset är, hur dyrt kungahuset är, hur synd det är om kungabarnen som är så psykiskt pressade, och så vidare, så är jag mer irriterad på alla liberala floskler i boken än på själva kungahuset. Karin Nyman

Intresserad av SUF?

Kontakta samordningsgruppen eller din närmaste lokalklubb

SUF:s Samordningsgrupp
Box 1642, 221 01 Lund
046-132843
sog@suf.cc
http://www.suf.cc

SUF:s Internationella Kommitté
suf.ik@hushmail.com
(Kontaktas annars via SUF-Gävle)

SUF-Alingsås
Suf-alingsas@ziplip.com
www.suf.cc/alingsas
0709 - 89 33 90
(Tors 18:00 - 20:00)

SUF-Borås
C/o Borås Ls
Box 467, 503 13 Borås
sufboras@hotmail.com

SUF-Falun
c/o Falu-Korsnäs LS
Trotzgatan 32-34D
791 71 Falun
023-26 354
Suffalun@hushmail.com
http://suffalun.cjb.net

SUF-Gotland
c/o Gotlands LS
Signalgatan 13D
621 47 Visby
gotland@suf.cc
www.suf.cc/gotland

SUF-Gävle
Box 6113, 800 06 Gävle
Sökare: 0740-18 39 71
gavle@suf.cc
http://sufgavle.cjb.net

SUF-Göteborg
c/o Göteborgs LS
Box 7267
413 01 Göteborg,
031-711 23 04
(Tors 18.00-20.00)
suf_gbg@hushmail.com

SUF-Helsingborg
suf_hbg@hushmail.com

SUF-Kalmar
Box 229, 391 22 Kalmar
suf_kalmar@spray.se
http://www.suf.cc/kalmar

SUF-Karlskrona
karlskrona@suf.cc
http://www.suf.cc/karlskrona

SUF-Karlstad
Verkstadsgatan 1
652 19 Karlstad
karlstad@suf.cc
www.suf.cc/karlstad

SUF-Lidköping
suf_lidkoping@hushmail.com
www.suflidkoping.tk

SUF-Luleå
Edeforsgatan 76
974 38 Luleå
0920-105 34
lulea@suf.cc
http://www.syndikalist.nu/suflule

SUF-Lund
C/o Lunds LS
Box 1642, 221 01 Lund
046-211 06 23
(Tors 18.00-20.00)
lund@suf.cc
http://www.suf.cc/Lund

SUF-Malmö
Box 321, 211 41 malmö
040-12 61 78
malmo@suf.cc
www.suf.cc/malmo

SUF-Motala
suf_motala@hotmail.com

SUF-Norrköping
c/o Norrköpings LS
trädgårdsgatan 16
602 25 Norrköping
011-13 18 55
(Mån 17.30-18.00)
Suf-norrkoping@mail.com
http://suf-norrkoping.subnet.dk

SUF-Piteå
sufpitea@spray.se

SUF-Sandviken
c/o Sandvikens LS
Box 246
811 27 Sandviken
026-25 90 09

SUF-Simrishamn
kontaktas via
samordningsgruppen

SUF-Skellefteå
suf_skelleftea@yahoo.se
http://www.come.to/suf-skelleftea

SUF-Stockholm
c/o Stockholms LS
Bergsundsgatan 10 nb
117 37 Stockholm
0736-692974
stockholm@suf.cc
http://www.motkraft.net/suf-sthlm

SUF-Sundsvall
C/o Östra Medelpads LS
Box 357, 851 05 Sundsvall
suf.sundsvall@hushmail.com
http://www.suf.cc/sundsvall

SUF-Sölvesborg
solvesborg@suf.cc

SUF-Trelleborg
trelleborg@suf.cc
www.suf.cc/Trelleborg

SUF-Uddevalla
Suf_uddevalla@hotmail.com

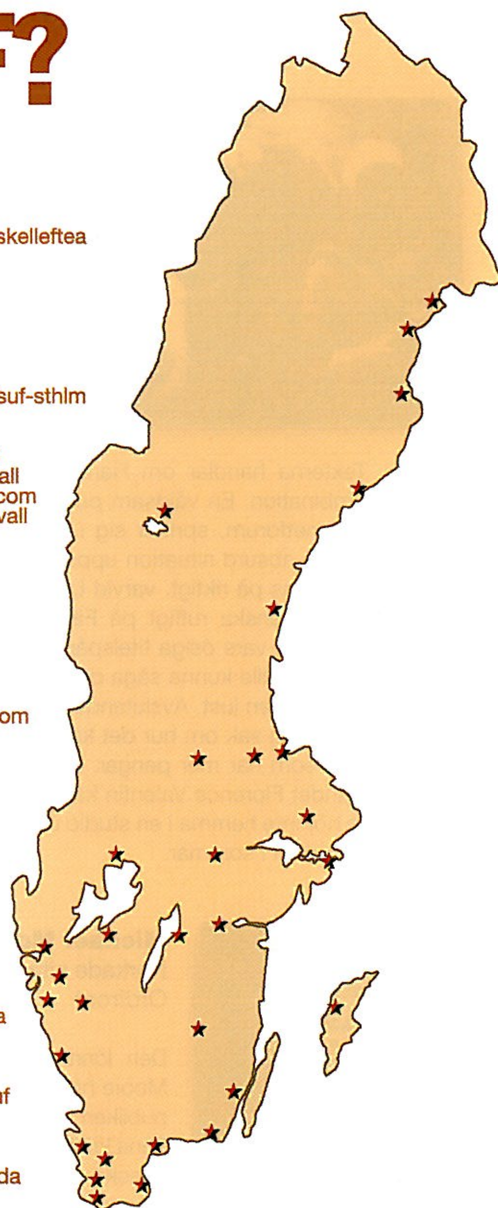
SUF-Umeå
c/o Umeå LS
Fabriksgatan 1
903 31 Umeå
090-77 21 00

SUF-Uppsala
c/o Uppsala LS
Studentstaden 17
752 33 Uppsala
018-69 46 89
Fax: 018-69 22 65
uppsala@suf.cc
http://www.suf.cc/uppsala

SUF-Varberg
Suf-varberg.cjb.net
http://bizarr.blipp.com/suf

SUF-Vetlanda
vetlanda@suf.cc
http://www.suf.cc/vetlanda

ÖSUK
(Örebro syndikalistiska ungdomsklubb)
c/o Örebro LS
Engelbrektgatan 35
702 13 Örebro
019-10 60 65
orebro_suk@hotmail.com

SUF-Östersund
suf_osd@yeayea.com

Prenumerera! 5 nummer för 80 kr.

Sätt in pengarna på PG 64 99 67-7 eller skicka in talongen här bredvid.

- ☐ Jag vill prenumerera (5 nr för 80 kr).
- ☐ Jag vill stödprenumerera (5 nr 150 kr).
- ☐ Min nya prenumeration ska börja med nummer. __
- ☐ Jag vill beställa följande gamla nr för 15 kr styck, inklusive porto. ____________
- ☐ Jag vill ha information om SUF.

Namn:____________________
C/O:____________________
Gatuadress:____________________
Postortadress:____________________
Telefon:____________________

Publicerad i DA nr 35

plats för porto

Direkt aktion
Box 6507
113 83
Stockholm

Ändringar av klubbadresser skickas till suf.sog@swipnet.se